

отецъ; чи сѣ сички-те дѹхови челоуѣчески твои брата; и чи е това наше тѣло самој едно просто одѣланіе тѣхно, сз кое-то служатъ, до гдѣ трае тѣхното посланство тука на земѣ-тѣ.

Ако та е голѣма мысль, таа висока истина, коа-то са намира въ наукѣ-тѣ Христовѣ, презъ средъ проникнала: то щешъ ты совѣмъ сз други очи да гледашъ тоа свѣтъ, а не какъ-то що си го досекова гледалъ. Тебе ще да бѣде срамъ, да са дадешъ да са заробишъ отъ прелѣщеніа-та и отъ желаніа-та, кои-то са въ твоє-то тѣло раждатъ. Ты щешъ да са срамувашъ, що неси извършилъ оноа дѣло, за кое-то ти е Богъ наложилъ, кога та е пратилъ тука на земѣ-тѣ, но си са грижилъ, какъ да угодишъ себѣ сз суетны удоволства, кои-то толкоа струватъ, колко-то и она прахъ, що то газишъ сз нозѣ-те си. Ты щешъ тогава въ сѣкой случай да умѣешъ да распознавашъ животъ-атъ отъ сѣнкѣ-тѣ; ты щешъ на очигледъ да са увѣришъ, чи та не е Богъ пратилъ на тоѣ свѣтъ само за то, да обработавашъ полета, да зыдашъ къща, да заузимашъ първо мѣсто въ сздружества-та граждански, или да са сз скѣпоцѣны дрехѣ обвивашъ; но и зато, да бѣдешъ сзтрудникъ Божій въ голѣмо-то дѣло на любовь-тѣ, сирѣчь, въ всеобщо-то блаженство на челоуѣческій-атъ родъ. (1. къ Рим. гл. 3. ст. 9.) Едвамъ тогава щешъ ты да разумѣешъ, що значатъ тыа рѣчи Христови: въ мѣсто да са грижете, що ще да одете, или що ще да пиете, сз що ли ще да са облечете; въ мѣсто тыа грѣшны грижи, подобръ е да са потрудите, да са сзедините сз Бога, да бѣдете на неговы-атъ сздъ оправдани и да придобіете негово-то благоуоленіе. Сички-те други земны потребности ще да ви са придадатъ.